

ЮВІЛЕЙНІ ПРИВИТИ “УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ВІСТЯМ”.

Нині подаємо привіти “Українським Робітничим Вістям”, надіслані з нагоди виходу у світ їх тисячного числа. Ми не подавали їх в минулому числі тому, що бажали дати якнайбільше місця інформаційному матеріалу, аби він вчасно дійшов до наших читачів. Привіти телеграфічно надіслали: Від Центрального Виконавчого Комітету Комуністичної Партії Канади, від органу К.П.К. “Воркера” й листовні від центральних зарядів наших організацій та редакцій.

ПРИВИТ ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

Ukrainian Labor News, Pritchard and McGregor Sts., Winnipeg, Man. Our warmest greetings to the Ukrainian Labor News on the occasion of the publication of its thousandth issue. It is a triumph for the Ukrainian workers and farmers of Canada to be able to celebrate such an achievement. May the Ukrainian Labor News continue its splendid work of collective agitator and organizer of the masses to foster the spirit of class struggle and to mobilize the toilers for the destruction of the system of capitalist exploitation and the establishment of a workers and farmers commonwealth. Long live the Ukrainian Labor News! Central Executive Committee, Communist Party of Canada.

ПРИВИТ ВІД ОРГАНУ КОМПАРТІЇ КАНАДИ “ВОРКЕРА”.

Ukrainian Labor News, Pritchard and McGregor Sts., Winnipeg, Man. The thousandth issue of the Ukrainian Labor News is a monument to the class conscious and organizational achievement of the Ukrainian working masses in Canada. The Labor News has been one of the most powerful instruments in the country for fighting the forces of darkness, also educating the workers and farmers to their historic mission which is to abolish the exploitation of man by man and to establish a socialist commonwealth. The Worker is sending its greetings to the sister organ, proud to be associated with it in the common struggle. Forward to the day, when the only press in Canada will be the working class press! “The Worker”.

ПРИВИТ ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ ТУРФДІМ.

Пролетарський привіт нашому першому організаторові й вчителю — “Українським Робітничим Вістям” — в день виходу у світ тисячного числа! Всі віддані ТУРФДІМ і його секції, кожний член і членкиня з поодинокими членами тисячний раз твердять, що існування й розвиток нашої організації, її велика культурно-освітньо-агитаторська діяльність, її будівництво й економічна міць завдячують неомитній праці “Українських Робітничих Вістей”. Від імені нашої організації заявляємо в ювілейний великий день ювілею “Укр. Роб. Вістей”, що й на далі дбаємо про нашого організатора, вчителя й оборонця, допомагаючи йому морально й матеріально за ту науку, яку дає він українським працюючим масам Канади! Хай тисячу раз живе наш славний ювілей!

Центральний Виконавчий Комітет ТУРФДІМ.

ПРИВИТ ВІД ГОЛОВНОГО ЗАРЯДУ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА.

Головний Заряд Робітничого Запозомого Товариства вітає “Українські Робітничі Вісті” з ювілеєм їх тисячного числа, вітає їх від імені 5,000 членства Р.З.Т. як свого організатора й вчителя та бажає, щоб “У.Р.В.” як найкраще стали щоденником. Ми дуже цінимо ту велику працю, що її “Укр. Роб. Вісті” виконали в організуванні Робітничого Запозомого Товариства від першого дня його заснування аж до нинішнього дня, допоміжним чим створили організацію з 5,000 членством. Одnocześnie Головний Заряд Р.З.Т. заклинає все членство повести активну кампанію за приєднанням до “Укр. Роб. Вістей” нових передплатників, а в першу чергу визнає тих членів, що не є передплатниками “Укр. Роб. Вістей”, стати ними негайно. Хай живе наш дорогий ювілей!

За Головний Заряд Р.З.Т.: С. Хвалібога, голова. О. Хоміцький, секретар.

ПРИВИТ ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ СЕКЦІЇ МОЛОДІ.

Центральний Комітет Секції Молоді ТУРФДІМ вітає тисячне число “Українських Робітничих Вістей”, як свого першого й найстаршого вчителя й бажав їм в майбутньому багато щасливих ювілей на полі боротьби з темнотою й організації працюючих та їхньої молоді. За Центральный Комітет Секції Молоді ТУРФДІМ: Федір Палко, заст. голови. Іван Алабонець, заст. секретаря.

В ДЕНЬ НАШОЇ ПЕРЕМОГИ.

Тисячне число однієї української газети в Канаді — “Українських Робітничих Вістей” — це день перемоги свідомих робітничих мас Канади. Не зважаючи на тяжкі перепони і на тривалі всі вогні працюючих, “Українські Робітничі Вісті” дійшли до тисячного числа чесним і прямим шляхом, а з ними й широку працюючу масу. Дякуємо “Укр. Роб. Вістям”, тисячі українських робітників і робітниць стали класово-свідомими і побачили світ в правдивому світлі. Зокрема українське працююче жіноцтво Канади щиро вітає “Укр. Роб. Вісті” за те, що вони відкрили очі тисячам робітниць і покликали до життя наш журнал “Робітницю”, що став сьогодні дійсною масовою журналом.

АПТОН СІНКЛЕР.

МЕНЕ ЗОВУТЬ ТЕСЛЕЮ.

Повість про друге пришестя.

(Переклад з англійського Євгена Касненко.)

(Продовження.)

XL.

Коли Тесля скінчив промову, то лице його було рясно вкрите потом і дуже зблідло. Але-ж захоплена його промовою юрба не пускала його. Пому почали ставити запитання. Де-хто цікавився довідатися, що він хотів сказати своєю заявою про свій прихід від Бога, де-хто хотів знати, чи вірить він у християнську релігію. Інші, знову, хотіли знати, що він думає про політичні справи, і чи справді він вірить, що капіталістичного ладу можна спекти без насильства. Один робітник, що був учорай в допомогівій Ідальні Паладу Праці та бачив там, як Тесля в сулу з м'ясом, запитав, чи не було це насильством відносно живої тварини. Один старенький пан, думаючи, що награвив тут на шось спиритуалістичне, запитував, чи живуть ще мертві, і як що живуть, то де-ж саме?

Далі, ще мігінг не скінчився, підійшов хорий, прохачочий сідлення. За ним кряв юрба почали прощотуватися й інші, зиваючи галас навколо бендюга та сідуючись хоча-б торкнути окрайку одежі пророка. Через де-який час Тесля заявив, що він уже знесилився. Але тепер повстало питання, як бендюгові рушити з місця. Фурман закривав людям спереду, щоб вони розступилися, але їхати можна було тільки дуже поволі. Юрба рушила вулицю, а в сів у світ автомобіль і поїхав за нею оддалека. Я не знав, куди люде йдуть, і мені не анішало нічого іншого, як їхати слідом. — мені, бідоланному вбогому в своїм багатстві хлопцеві в великому автомобілі. І нікому було їхати зі мною в автомобілі, як ніхто не звертав уваги й на власника його.

Бендюг під'їхав до міської в'язниці. Це мене знепокоїло, бо-ж я думав, що всіх цих моїх приятелів можуть що-хвилни заарештувати на жадання церкви. Але, як видно було, це ані трохи не турбувало Теслю. Він хотів відвідати страйкерів, заарештованих перед “Принципем рестораном”. Разом з кількома іншими він підступив до важких дверей і зажадав перенеску, тим часом як уже наблила велика юрба і дивилася на це. Я сидів у своєму автомобілі, дивився на цю сцену, і в свідомості моїй воскресли слова з науки найранішого дитинства: “Я був хорий, і ви відвідали Мене; я був у в'язниці, і ви прийшли до Мене”.

Але тут вяснилось, що в неділю відвідини у в'язниці не дозволяються. Отже, невеличке товариство завернуло назад. Коли вони знову сідали на бендюг, то з в'язниці вийшло два тили, з тих, що на перший погляд здаються звичайними собі громадянами.

— Чому це його не впускають? — ткнув до них хтось із юрби. На це один з детективів повів плечима і, глузуливо засміявшись, відповів: — Незабаром ввиступимо, не турбуйтеся. Бендюг тихо поїхав далі. Він був невеличкий, лише на одну конячину, і належав, як я згодом довідався, одному землекопу кравця

Корвського. Цей земляк, Симон Карлін, мав злидений заробіток для себе й своєї родини, розвозячи різну вантату в своїй околиці; ниж-ні він так захопився Теслею, що закинув усяку роботу, аби лише возити його. Я згадую про це тому, що на другий день у газетах читало видруковано було глуму з “фальшивого пророка”, з його їзди по місті на напів розваленому бендюзі, — зі старою, дохлою шапанкою. Бендюг поїхав у один з найбідніших кварталів міста і спинився перед робітничим будинком на вулиці, що її назви я ніколи попередити не чув. Це була господа Джеймса, страйкер-теслі; на сходках чекала на нього дружина з кількома мені незнамих осіб. Зобіглася знову юрба, бо до тих, що ввесь час йшли за бендюзом, приєднались нові люде з околиці. Вони знову почали просити Теслю сказати їм шось і сідати їхніх хорих. Очевидно, все його життя мало пробігти в цих ділах, бо-ж він не мав сил не відгукнутись на честь прохання. Але-ж кінець-кінцем він заявив людям, що йому потрібно відпочити, і пішов до хати. Джеймс поставив варту біля входу, я-ж сидів у своєму автомобілі, вичікуючи, поки юрба розійдеться. Нижкої лютньої причини прохати дозволу ввійти в хату у мене не було; але-ж Джеймс, як видно, зрадів, побачивши мене, і таким чином і я приєднався до невеличкого товариства, що зібралось в його господі.

Еверт був тут. Він уже змив кров з обличчя, але не міг ні повернути своїх втрачених зубів, ні згойти криваву напухлу масу, що колись була його верхньою губою й носом. Корвський міг уже сідати і через силу поспіхався тим же двома незнами мені людем, що теж з закрявав

З нагоди появи тисячного числа, редакція журналу “Робітниця” в імені своїх читачів, що тисячами розсіянні по ширій американській землі, бажав “Українським Робітничим Вістям” дальшої успішної праці над освідомленням широких працюючих мас і того-ж несподобного завдання в чесній боротьбі за правду, що дозволя газету до тисячного числа. Редакція “Робітниця”.

ПРИВИТ ДІДУСЕВІ.

Журнал “Світ Молоді”, вник “Українських Робітничих Вістей”, щиро вітає свого дорогого дідуся з тисячним кроком вперед. Більш півтори тисячі читачів і читачок “Світу Молоді” тиснуть твердо руку свого дідуся і бажать шоби в найбільшій часті він ще жвавіше забігав, себто — шоби став поденником. Ми-ж, внуки його, потужіємо за ним і станемо двотисячниками, а наша мама “Робітниця”, хай що-хвилни віддасть тисячі хат робітниць та фермерок. Бо страшно нам подумати, що “Світ Молоді”, шоби дійти до тисячного числа, треба ще чекати аж 83 роки і 3 місяці. Ні, це дуже довго і ми переконані, що до цього часу в справі матеріальної допомоги “Укр. Роб. Вістям”, бо вірять, що вони і на далі будуть нашим дорогим організатором і учителем. Значить — вітаємо Тебе тисячами дівичок, юних голосів і бажань, шоби й далі був ти таким чесним, ширим, сміливим і розумним, як досі. Ми всі з тобою і за тобою!

Журнал “Світ Молоді”.

ПРИВИТ ВІД ВІДЦІЛУ Р.З.Т. У ВІННІПЕГУ.

З приводу появи на світ 1000-го видання нашої дорогої газети, “У.Р.В.”, заряд відцїлу Р.З.Т. у Вінніпегу в імені 1000 членів і членкинь вітає з ширим пролетарським привітом цей ювілей і прирає, що буде завжди стояти на першому місці так, як стояв і до цього часу в справі матеріальної допомоги “Укр. Роб. Вістям”, бо вірять, що вони і на далі будуть нашим дорогим організатором і учителем.

Заряд Відцїлу Р.З.Т. у Вінніпегу.

ЧИМ Я БУВ 948 ЧИСЕЛ ТОМУ НАЗАД.

Дня 22. березня 1919 року вийшло перше число “Укр. Роб. Вістей”, а 30. вересня вийде тисячне число. Може дехто вже читав тисячне число, а я читаю лише 948-ме. Це тому, що “Укр. Роб. Вісті” вийшли 1919 року, а я почав їх читати 1920 року.

Вже сім літ читаю я “Укр. Роб. Вісті”. І ніколи я не застаюся вважно над тим, чого мене “Укр. Роб. Вісті” навчили. Аж редакційна стаття, яка пригадувала, що 30. вересня вийде тисячне число “Укр. Роб. Вістей”, заставила мене подумати над цим.

Сів я й думаю. І пригадав я собі, чим я був сім літ тому назад, коли я не читав ще “Укр. Роб. Вістей”. Смішно мені з самого себе й стидно мені самого себе, тому “себе”, що був ним сім літ тому назад.

Пригадую собі, як я любив тоді слухати різні оповідання про вїєсько Франца Йосифа — “найдишого царя нашого”. Пригадую, як слухав я одного разу якогось старокраєвого “фрейтора”, що оповідав про вїєву з “Греїсами”. Не лише вухами, але й ротом слухав я та радив себе з того, що вїєсько “нашого царя” таке хоробре.

Потім я став передплатником “Укр. Роб. Вістей”. Читав я “Укр. Роб. Вісті” й не розумію. Вчитався я шось, про економічну організацію, але нічого не втюрпав. Питаю товаришів, що то значить “організуватися економічно”, але й вони не знали. Почав я думати й додумався: у нас в селі була панська економія — значить треба організуватися — в економію. Вже-ж я до неї “зганізувався”, але біда, що тут нема економії.

Читав я далі про політику. Багато читав я про політику, а хоч очі мені вибери, не знаю, що то за політика. Читав я далі, що треба нам організуватися, вчитися, читати, шоби не бути темняками. Отут я вийдав редакторів. Шо вони собі думають? Який я темний, коли у мене є очі? Як би я був темний, то не читав би газети.

От тільки кат його знає, що то за політика та економіка? Читаю дальші числа. Переважно перечитую всякі оголошення, пошукування, хотів би, шоби і мене хтось пошукував. Потім почав читати, дописи, шукав, чи нема чогось смішного.

Так потрохи, місяць за місяцем, рік за роком почав я читати. Часами читав із смаком, часами так, аби час провести. Здається, шилом був байдужий до газети. Але коли я вихав був в інше місце на роботу й через якийсь навістрокотий час лишився без газети, я почув коло себе порожнечу. Страшно порожнечу. Є коло мене люде, ходять, говорять, сміються, а мені такий чогось не стає. Прийде той день, в який приходила газета, а коло мене порожнеча.

Гей, брате, — сказав я сам до себе, — а я думав, що байдужий до газети. Е, ні, від уст відіму, а за газетою пішла.

Так ось вже сім літ минає, як газету “Укр. Роб. Вісті” читаю. І знаю вже, що то таке економіка й політика, багато знаю такого, про що колись і понятия не мав. Розумію вже, яким я темником був. Розумом був темний. Очі бачили, а розум не розумів.

Мало того, я тепер розумію, чого багато я це не знаю. Але одню звіду читуючи свою газету, я кожного дня відчуваю чогось нового. За 7 літ я багато більше навчився, як за попередні 26.

Багато я бачу ще тепер таких робітників, яким я був сім літ тому назад. Як тяжко їх навчити, як тяжко їм доказати, чому вони такі, як тяжко їх переконати, шоби вони читали “Укр. Роб. Вісті”. Як болюче робиться, коли дивишся на них

на їхнє поводження. “Укр. Роб. Вісті” багато вже зробили між цими робітниками. Але й багато мають ще до роботи. Зміцнїм-же їх з їхнім тисячним числом, даймо їм змогу відкрити працюючим людем очі й розум.

Скиталець.

ЧОГО НАС НЕ НАВЧИЛИ “УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”.

Прийшов до мене товариш і питає, чи я задумую написати дещо до тисячного числа “У.Р.В.”

— Так, — кажу, — задумую і не лише дещо, а таки багато. Це-ж історична подія в нашій робітничо-фермерській русі й тому кожний робітник і фермер, що може хоч трохи писати, повинні писати статті, сподаги, дописи, або хоч прислати привіти.

— Я не прийшов до тебе на лекцію. Це я самий розумію гаразд і мені не потрібно викладів по цим питанням. Скажи мені про віщо ти думаєш писати?

— Ще не маю ніякої теми, але може щонебудь витисну з себе.

— Певно про те все, що “Вісті” зробили за вісім років свого існування?

— Мається розуміти. Шо-ж вони — може мало зробили? Нїодна інша українська газета не зробила так багато для українського працюючого народу в Канаді, що зробили “Вісті”. Ми повинні...

— Але ти знов своє... Шо то я якийсь петлюрівець, що ти мені докажеш? Я самий знаю, що “Вісті” зробили. Про це будуть писати всі. А ти напиши про те, чого нас не навчили “Українські Робітничі Вісті” за вісім років свого існування.

— Гм. Я тебе не розумію. — А бач, коли прихотиться писати про те, чого нас “Вісті” не навчили, то ти не розумієш.

— В чім-же справа? — Чи ти читав про те, як в Мус Дžo, Саск., класово свідомі робітники запросили петлюрівців, шоби вони взяли участь в протесті проти засуду селянина, Михайла Білого, на кару смерті?

— Читав. — Яку відповідь вони дали класово свідомим робітникам? — Здається, що відказались брати участь в протесті.

— Ага, відказались та ще й сказали, шо Білий, це “паршива вівця” і для вратовання його життя не варта протестувати.

— Ну, так, казали. — Так кажеш. А чи ти читав у “Вістях” про те, як мусдовські петлюрівці видали булі “пересторогу” в англійській мові до горожан Мус Дžo, шоби вони не йшли на концерт

саскатунської мандолинової оркестри, бо це “red dogs”.

— Читав. А ти що думаєш про це? — В тім то й ціла справа. Петлюрівська преса навчила так своїх читачів, шоби вони називали українських селянських синів, що борються за оосвободження свого бідного народу — “паршивими вівцями”, а українських робітничих дітей, шо стють українську народню культуру, спів і музику, — “червоними псами”.

Ось це го не навчили нас “Українські Робітничі Вісті”. Ти не чув з ворожої преси, шоби читач “У.Р.В.”, або член нашої організації назвав патріотичний хор, оркестру, або членів українських народніх танків, — “жовтими псами”? Ти також не чув, шоби читач нашої преси, або член нашої організації назвав якого небудь українського патріота (навіть петлюрівця), шо попався в польську, або яку іншу тюрму, — “паршивою вівцею”? Ми критикуємо падріотів аргументами, а вони нападують на нас підставами.

Цего їх навчила їхня петлюрівська преса.

— Тут нема нічого дивного. Яке виховання, таке й поводження.

— Таж так. А наші “Вісті” нас такого не вчили, вони не виховували так своїх читачів. Тому то я й кажу тобі написати до тисячного числа “У.Р.В.” про те, чого нас “Вісті” не навчили.

— Так оце-ж я й написав. І бажав я за це “Укр. Роб. Вістям” щасливо дожити до стотисячного числа.

Драшка.

ЩО ЗРОБИЛИ ДЛЯ НАС “УКР. РОБ. ВІСТІ”.

Савт. Поркюпайн, Онт.

Згадуючи про рік 1924, а з ним і про розвиток українського робітничого руху до теперішнього часу, ми хочуть прихотити на думку питання, кому треба закласти розвиток класової свідомості і в нашій місцевості? І зараз такі насуваються відповіді, що ніхто інший, як лише “Укр. Роб. Вісті”.

Зробили “Укр. Роб. Вісті” величезну роботу як на особнячому так і організаційному полі.

А коли читачи цікаві довідатися, що власне зробили “Укр. Роб. Вісті” в нашій місцевості, то я коротенько опишу їхню роботу.

Повніше я згадав 1924 рік тому, що в згаданому році приходило до нашої місцевості лише 3-4 числі “Укр. Роб. Вістей”, і ті товариші, що були їх передплатниками, визначували їх кожному, хто бажав собі перчитати.

Коли-ж читачи знайшли в них для себе всякі перестороги, поспонені і всякі інші корисні поучення, в той час почали ставити передплатниками нашого часиски, бо пізнали, шо тільки “Укр. Роб. Вісті” провадять робітництво по правдивому шляху і ніколи не змінюють своїх поглядів. Тому до кінця 1924 року було в нас вже біля 15 передплатників “Укр. Роб. Вістей”. Коли ці передплатники придивались в часиски, як робітники поступають в інших місцевостях, а навіть в інших країнах, почали вони думати про зорганізування себе в одну організацію Товариство Укр. Роб. Форм. Дім, де вони змогли-б освідомитися і вчитися, шо ї ставлять з початком 1925 року.

Після зорганізування в нас відцїлу ТУРФДІМ приступлено до будови, згідно закупна власного дому, в якому розпочато освітньо-намістечку працю на ширини розмір й започатковано дітиму школи, яка провадяться і сьогодні; по-змомі відобраємо представлення, з чого користують саці аматори і заінтересовані глядачі.

І нині можна сміло сказати, шо завдяки “Укр. Роб. Вістям” місцеве робітництво значно поступило вперед, а іншими очима дивитися на світ, як дивився в 1924 році; ринжов воно заснувало відцїл Р.З.Т., який числить зароз около 40 членів; завдяки цьому багато менше вник робітників добувають зароз, чим попередно.

Зароз можна написати біля 50 передплатників “Укр. Роб. Вістей”, біля 25 передплатників журналу “Робітниця”, кілька передплатників “Фарм. Життя” і інших як українських так і англійських робітничих часиски.

Ще тільки коротко опише величезні успіхи “Укр. Роб. Вістей” між українським робітництвом в нашій місцевості; однак зробили вони багато більше користі для працюючих мас, про які годі згадувати подробицю, шоби не забирати забагато дорогого місця в наш часиски “У.Р.В.”.

Не можна не сказати шось, шо робітники, які читали “Укр. Роб. Вісті”, значно розвинулися інтелектуально і вміють оборонити свої класові інтереси.

Козьби зароз з'явився якбибудь патріотичний дарахоб або “піпа”, то я певний, шо кожний робітник, який шо найменше один рік читав “Укр. Роб. Вісті”, показав-би йому дорогу, де шукати за деленнями.

Завдяки нашому часиски наше робітництво шо-раз то більше інтересується загальним робітничим рухом, слідить точно за всякими світовими подіями, при чому здобуває воно більше свідомості, більше стає енергійним, а тим самим і активнішим елементом в робітничому русі Канади.

Все це витворило в робітників завдяки “Укр. Роб. Вістям”, як так чесно і сміло несуть прапор свободи для поневоленої віками глобальної класи.

Тому — хто це не читав “Укр. Роб. Вістей”, хай сейчас стає їх передплатником, шоби скорше класово освітлюється і причиниться до оосвободження неспівного пролетаріату, з капіталістичного ярма.

Хай живе робітничий учитель і провадир “Укр. Роб. Вістей”!

Робкор.

ВІРЕНТУЮ з 3 або 4 кімнати разом з водою і світлом. Кімнати чисті і в добром порядку. Згодуюватися під число.

908 Manitoba Ave., Winnipeg, Man.

МАЮ НА ПРОДАЖ нову хату: 8 кімнат, купальня, фуд беймент; є також гараж — симер-кішен — Лог 25X150. Продаю з тої причини, що мушу перенестися на вулицю, де маю побудовані другі будинки. Продаю за \$3600.00 на сплати після угоди. Згодуюватися під число.

784 Mountain Ave., Winnipeg, Man.

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал “СВІТ МОЛОДІ”

що виходить у Вінніпегу і друкує приступні для молоді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фермерської молоді.

Журнал цікавий і корисний так для дітей як і для старшої молоді. В кожному числі багато літурств.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати! На шлий рік передплата вносить тільки 50 центів. Поодинокое число 5 ц.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу: THE YOUTH'S WORLD Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.